			Kr.	A.
a. Í ríkisskuldabrjefum	1500 kr.			
b. Í skuldabrjefum einstakra manna . .	8530 —	10030kr. »a.		
c. Ógoldnir vextir til 11. júní 1878	90 — 52 -		10120	52
2. Leiga af vaxtafje sjóðsins			401	20
		Tekjur alls	10521	72

Gjöld.			Kr.	A.
1. Skuld til reikningshaldara við árslok 1878			141	28
2. Veitt verðlaun fyrir jarðabœtur:				
a. Guðna Jónssyni á Dúnkurbakka	100 kr.			
b. Jóni Jónssyni í Dældarkoti	25 —			
c. Snorra Jónssyni á Teigi	25 —			
d. Jóni Einarssyni á Hólum	25 —		175	»
3. Greitt á þessu ári til þess að koma á fót kennslustofnun í jarðyrkju og búfræði hjá Torfa Bjarnasyni í Ólafsdal eptir ályktun amtsráðsins 17. júní 1879			67	»
4. Eptirstöðvar við árslok 1879:				
a. Í ríkisskuldabrjefum		1500 kr. » a.		
b. Í skuldabrjefum einstakra manna		8530 — » -		
c. Ógoldnir vextir til 11. júní 1879		46 — 52 -		
d. Í peningum hjá reikningshaldara		61 — 92 -	10138	44
		Gjöld alls	10521	72

Reykjavík 29. september 1880.
Bergur Thorberg.

Stjórnarbrjef og auglýsingar.

152

153 — *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* uppbót á prestaköll- 16. sept.
um. — Með þóknanlegu brjefi frá 26. júlí síðastl. hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað erindi frá biskupnum yfir Íslandi, þar sem hann leggur það til, að af 700 kr. upphæð þeirri, sem hinn setti prestur að Odda prestakalli í Rangárvallasýslu á að greiða í landssjóð fyrir yfirstandandi fardagaár af tekjum prestakallsins, megi veita Stóruvalla og Holtaþinga prestaköllum í sama prófastsdœmi 300 kr. hinu fyrnefnda og 200 kr. hinu síðara eða að minnsta kosti 100 kr. hverju um sig.

Þjer hafið, herra landshöfðingi, um þetta mál tekið það fram, að lögin frá 27. febrúar þ. á. um skipun prestakalla gangi út frá því, að gjaldi því, sem greiða skal í landssjóð af hinum stœrri prestaköllum, þegar þau losna, verði ekki varið til uppbótar neinum einstökum tilteknum brauðum, og hafi því nefnt erindi biskupsins ekki getað orðið tekið til greina. Aptur á móti hafið þjer skotið því til úrslita ráðgjafans, hvort verja megi til uppbótar fátœkustu brauðum landsins auk þeirra 700 kr., er þar til eru ákveðnar í fjárlögunum, þeim 700 kr. og 600 kr. upphœðum, sem þjer áskilduð, þá er settir voru prestar til að þjóna Odda og Hólma prestaköllum, að greiddar skyldu í landssjóð af tekjum þessara prestakalla þetta fardagaár. Enn fremur getið þjer þess, að eins og gjört hafi verið ráð fyrir því, að breytingar þær, sem alþingið samþykkti á frumvarpi því, sem fyrir það var lagt um skipun prestakalla, skyldu eigi valda landssjóði verulegs kostnaðar, þegar þær væru að öllu leyti komnar í kring, þannig hafi það að ætlun yðar ekki verið tilgangurinn, að landssjóðurinn, meðan á breytingunni stœði, skyldi

153 16. sept. hafa nokkurn hagnað af þeim, en af því megi aptur álykta, að umboðsstjórnin sje rjettbær til innan takmarka þeirra, sem lög 27. febr. þ. á. setja, að ráðstafa þeim upphæðum, sem eiga að renna í landssjóð frá hinum stœrri prestaköllum, þegar þau verða laus, á sama hátt og fje því, sem veitt er í fjárlögunum til bráðabirgðauppbótar fátœkustu brauðunum.

Út af þessu vill ráðgjafinn þjónustusamlega tjá yður, herra landshöfðingi, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar, að þar eð veitt er í fjárlögunum tiltekin upphæð 700 kr. fyrir fjárhagstímabilið til bráðabirgðauppbótar fátœkustu brauðum á Íslandi, verður ráðgjafinn að vera á þeirri skoðun, að eigi sje heimild til að greiða úr landssjóði frekari uppbœtur í þessum tilgangi, og þar eð það í þessu efni ekki getur gjört neina breytingu, að hinar umrœddu 1300 kr. eru fengnar landssjóði til handa með því að rýra tekjur hinna tveggja framannefndu prestakalla, sem laus eru í ár, þá verður ráðgjafanum að þykja það ísjárvert að leyfa, að hinni nefndu upphæð sje varið á þann hátt, sem farið er fram á.

154 16. sept. — *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* eptirlaun presta. — Hinn 9. júlí síðastliðna hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað brjef frá biskupinum yfir Íslandi, þar sem hann hefir tekið fram þær ástœður, sem hann ætlar að mæli með því, að 2. gr. í lögum frá 27. febrúar þ. á. um eptirlaun presta eigi að skiljast á þann hátt, að þegar eptirlaun presta sjeu útreiknuð, skuli þau ár, sem hann kunni að hafa þjónað sem aðstoðarprestur, reiknast með honum í hag sem þjónustuár. Gæti þessi skilningur ekki komizt að, hefir biskupinn farið þess á leit, að frumvarp í slíka átt yrði lagt fyrir næsta alþingi.

Við þetta tœkifœri hafið þjer látið það álit yðar í ljósi, að það hvorki muni vera samkvæmt almennum grundvallarreglum nje hinum ofannefndu ákvörðunum eptirlaunalaganna, að telja þann tíma sem hlutaðeigandi prestur hefir þjónað sem aðstoðarprestur sem einn hluta af embættistíma hans, þegar ákveða skal eptirlaunin, þar eð hann, meðan hann var í aðstoðarprestsstöðu, ekki hafi getað skoðazt sem embættismaður í eiginlegum skilningi, en eptirlaunarjetturinn sje þó einmitt bundinn við það. Þar sem því sjerstaka lagaheimild þurfi til, að reikningsaðferð þeirri, sem að ofan er bent á, verði fylgt, hafið þjer mælt með þeirri tillögu biskups, að slík lagaheimild verði útveguð.

Út af þessu skal eigi á frest slegið þjónustusamlega að tjá yður, herra landshöfðingi, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að ráðgjafinn verður að vera yður samdóma um, að í eptirlaunalögunum frá 27. febr. þ. á. sje engin heimild til að reikna með þau ár, sem sá eða sá prestur hefir þjónað sem aðstoðarprestur, þegar til álita kemur um eptirlaun hans, en að hins vegar finnist engin ástœða til að fá lögunum breytt í þá átt, sem mundi vera gagnstœð þeim grundvallarreglum, sem almennt er farið eptir við útreikning eptirlauna handa embættismönnum.

EMBÆTTASKIPUN.

Hinn 25. október var presturinn að Blöndudalshólum sira **Markús Gíslason** skipaður prestur að Fjallaþingum: Víðirhóls og Möðrudalssóknum í Suður-Þingeyjar prófastsdœmi frá fardögum 1881 að telja.